

EL TEMPS

La valencianitat d'UV

El passat cinc d'agost el ple de l'ajuntament de Tavernes de la Vallidigna (la Safor) va aprovar una moció en què feia constar al president de la Generalitat valenciana la seua preocupació per la retirada de les ajudes a les publicacions i les ràdios en valencià i li demanava que tornara a incorporar-les als pressupostos. La moció havia estat presentada pel grup socialista i va tenir el suport dels regidors d'Esquerra Unida i Unitat del Poble Valencià. En contra van votar els representants del Partit Popular i el solitari regidor d'Unió Valenciana. Aquest agrupament de forces no és nou. Es repeteix sempre que hi ha alguna referència a l'ús i al suport que ha de tenir el català al País Valencià. El Partit Popular respon amb la lògica del seu plantejament polític: el valencià està bé com està i no cal fer res més, però Unió Valenciana entra sempre en una clara contradicció. Els seus líders, si més no els actuals, repeteixen que la promoció del valencià és una de les prioritats de la seua acció política com a partit nacionalista que (diuen que) són. Però això no els impedeix perdre oportunitats com la que van tenir a Tavernes per provar que van més enllà de les paraules. Els exemples en són molts. Quan algun ciutadà és agredit per utilitzar el valencià en un context públic, i el fet ja ha passat a convertir-se en notícia escandalosament quotidiana, els portaveus d'Unió Valenciana callen, i les protestes i denúncies només arriben per part dels partits que es van posar d'acord a Tavernes. Pot passar a Benidorm, a València o a Alacant, en un bar o en una biblioteca de la Generalitat, la localització és irrellevant perquè, davant d'aquests fets, per més greus que siguuen, els "nacionalistes" d'Unió Valenciana no han dit, fins ara, ni pruna.

Ni tan sols el parany de les normatives pot justificar el silenci d'Unió Valenciana. La set-

mana passada es va inaugurar a València el nou sistema de bitllets per als autobusos públics. Entre altres novetats, tindran l'edició exclusiva en castellà. De nou, les forces progressistes van protestar i de nou Unió Valenciana va callar. Els bitllets eren un dels únics llocs on la delirant normativa de l'Acadèmia de Cultura Valenciana, la que propugna UV, era utilitzada. Així doncs, no es tracta de normatives; tant se val que s'utilitze l'ortografia valenciana o la del senyor Xavier Casp, que es parle amb accent de la Marina o de l'Horta, a Unió Valenciana no pareix interessar-li per a res el valencià.

On arriba, doncs, el seu nacionalisme? Sembla que enlloc. Als missatges llançats per persones vinculades a Unitat del Poble Valencià,

"No es tracta de normatives; tant se val que s'utilitze l'ortografia valenciana o la del senyor Xavier Casp, que es parle amb accent de la Marina o de l'Horta, a Unió Valenciana no pareix interessar-li per a res el valencià."

ara per ara l'únic partit nacionalista que existeix al País Valencià, sobre la necessitat de superar els conflictes de símbols i de normatives per unificar les forces sincerament nacionalistes, els representants d'UV han tornat a respondre amb el silenci. I les bases? Això és encara un enigma. Els grups que alguna vegada van estar vinculats a Unió Valenciana (per exemple Joventut Valencianista) i sincerament preocupats pel futur del país i la llengua, ja l'han

abandonada fa temps i treballen des d'altres plataformes, però no deixen de ser una minoria. No obstant això, l'intent sembla engrescador pot ajudar a desemmascarar més el fals nacionalisme d'Unió Valenciana. L'exemple de Joventut Nacionalista demostra que en l'entorn d'UV, per baix, pot haver-hi, i caldria quantificar en quin percentatge, gent interessada en un projecte de redreçament del País Valencià; per dalt, ja se sap, silenci. ■